

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Thomæ A Kempis Can. Reg. S. Augustini. De Imitatione Christi Libri Quatuor

Thomas <von Kempen>

Augustæ Vindel., 1772

Caput I. Cum quanta reverentia Christus sit suscipendus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45780](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45780)

Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in illo.

Verba, quæ ego locutus sum vobis, spiritus & vita sunt.

CAPUT I.

Cum quanta reverentia Christus sit suscipiendus.

VOX DISCIPULI.

I. **H**æc sunt verba tua Christe, Veritas æterna, quamvis non uno tempore prolata, nec uno in loco conscripta.

Quia ergo tua sunt & vera, grateranter mihi & fideliter cuncta sunt accipienda.

Tua sunt, & tu ea protulisti: & mea quoque sunt, quia pro salute mea ea edidisti.

Libenter suscipio ea ex ore tuo, ut arctius inferantur cordi meo.

Excitant me verba tantæ pietatis, plena dulcedinis & dilectionis: *lecter*

errent me delicta propria; & ad
capienda tanta mysteria me reverbe-
rat impura conscientia.

Provocat me dulcedo verborum
tuorum; sed onerat multitudo vitio-
rum meorum.

2. Jubes, ut fiducialiter ad te ac-
cedam, si tecum velim habere par-
tem: & ut immortalitatis accipiam
alimoniam, si æternam cupiam obti-
nere vitam & gloriam.

Venite, inquis, *ad me omnes, qui*
laboratis & onerati estis, & ego re-
ficiam vos.

O dulce & amicabile verbum in
aure peccatoris, quod tu, Domine
Deus meus, egenum & pauperem in-
vitas ad communionem tui sanctissimi
Corporis.

Sed quis ego sum Domine, ut ad
te præsumam accedere?

Ecce, cœli cœlorum te non ca-
piunt; & tu dicis, *Venite ad me*
omnes.

3. Quid sibi vult ista piissima dignatio, & tam amicabilis invitatio?

Quomodo ausus ero venire, qui nihil boni mihi conscius sum, unde possim præsumere?

Quomodo te introducam in domum meam, qui sæpius offendi benignissimam faciem tuam;

Reverentur Angeli & Archangeli, metuunt Sancti & Justi; & tu dicis:

Venite ad me omnes?

Nisi tu Domine hoc diceres, quis verum esse crederet?

Et nisi tu juberes, quis accedere attentaret?

4. Ecce Noë vir justus in Arce fabrica centum annis laboravit, ut cum paucis salvaretur: & ego quomodo me potero una hora præparare, ut mundi fabricatorem cum reverentia sumam?

Moyse famulus tuus magnus, & specialis amicus tuus, Arcam ex lignis imputribilibus fecit, quam & mundissimo vestivit auro, ut tabulas

Legis

Legis in ea reponeret: & ego puerida creatura audebo te conditorem legis, ac vitæ datorem tam facile suscipere?

Salomon sapientissimus Regum Israël templum magnificum septem annis in laudem nominis tui ædificavit, & octo diebus festum dedicationis ejus celebravit: mille hostias pacificas obtulit: & Arcam fœderis in clangore buccinæ & jubilo in locum sibi præparatum solemniter collocavit.

Et ego infelix & pauperrimus hominum, quomodo te in domum meam introducam, qui vix mediam expendere devote novi horam; & utinam vel semel digne fere mediam!

5. O mi Deus, quantum illi ad placendum tibi agere studuerunt!

Heu, quam pusillum est, quod ago! quam breve expleo tempus, cum me ad communicandum dispono!

Raro totus collectus, rarissime ab omni distractione purgatus.

Et

Et certe in tua salutari Deitatis præsentia nulla deberet occurrere indecens cogitatio, nulla etiam occupare creatura: quia non Angelum, sed Angelorum Dominum suscepturus sum hospitio.

6. Est tamen valde magna distantia inter Arcam fœderis cum suis reliquiis, & mundissimum Corpus tuum cum suis ineffabilibus virtutibus: inter legalia illa sacrificia futurorum præfigurativa, & veram Corporis tui hostiam, omnium antiquorum sacrificiorum completivam.

7. Quare igitur non magis tuam venerabilem inardesco præsentiam?

Cur non majori me præparo sollicitudine ad tua Sancta sumenda; quando illi antiqui sancti Patriarchæ & Prophetæ, Reges quoque & Principes, cum universo populo, tantum devotionis demonstrarunt affectum erga cultum Divinum.

8. Saltavit devotissimus Rex David coram Arca Dei totis viribus, recolens beneficia olim indulta Patribus: fecit diversi generis organa, psalmos edidit, & cantari instituit cum lætitia, cecinit & ipse frequenter in cithara, Spiritus S. afflatus gratia: docuit populum Israel toto corde Deum laudare, & ore consono diebus singulis benedicere & prædicare. Si tanta agebatur tunc devotio, ac Divinæ laudis exstitit recordatio coram Arca testamenti; quanta nunc mihi, & omni populo Christiano, habenda est reverentia & devotio in præsentia Sacramenti, in assumptione excellentissimi corporis Christi;

9. Currunt multi ad diversa loca pro visitandis reliquiis Sanctorum, & mirantur auditis gestis eorum, ampla ædificia templorum inspiciunt, & osculantur sericis & auro involuta sacra ossa ipsorum.

Et ecce, tu præsens es hic apud me

T

me

me in altari, Deus meus, Sanctus
Sanctorum, Creator hominum, &
Dominus Angelorum.

Sæpe in talibus videndis curiositas est hominum, & novitas invisibilium, & modicus reportatur emendationis fructus: maxime ubi est tam levis sine vera contritione discursus.

Hic autem in Sacramento altaris totus præsens es, Deus meus, homo Christus Jesus: ubi & copiosus percipitur æternæ salutis fructus, quotiescunque fueris digne ac devote susceptus.

Ad istud vero non trahit levitas aliqua, nec curiositas aut sensualitas; sed firma fides, devota spes, & sincera charitas.

10. O invisibilis conditor mundi Deus, quam mirabiliter agis nobiscum! quam suaviter & gratiose cum Electis tuis disponis, quibus tenet ipsum in Sacramento sumendum proponis!

Hoc namque omnem intellectum
super-

aperat: hoc specialiter devotorum
corda trahit, & accendit affectum.

Ipsi enim veri fideles tui, qui to-
tam vitam suam ad emendationem
disponunt, ex hoc dignissimo Sacra-
mento magnam devotionis gratiam,
& virtutis amorem frequenter reci-
piunt.

II. O admirabilis & abscondita
gratia Sacramenti, quam norunt tan-
tum Christi fideles! infideles autem,
& peccatis servientes experiri non
possunt. In hoc Sacramento confer-
tur spiritualis gratia, & reparatur in
anima virtus amissa: & per pecca-
tum deformata redit pulchritudo.

Tanta est aliquando hæc gratia,
ut ex plenitudine collatæ devotionis
non tantum mens, sed & debile cor-
pus, vires sibi præstitas sentiat am-
pliores.

12. Dolendum tamen valde & mi-
serandum super tepiditate & negli-
gentia nostra, quod non majori affe-
ctione trahimur ad Christum sumen-

T 2

dum:

dum: in quo tota spes salvandorum
consistit, & meritum.

Ipsa enim est sanctificatio nostra,
& redemptio, ipsa consolatio viato-
rum, & Sanctorum æterna fruitio.

Dolendum itaque valde, quod
multi tam parum hoc salutare myste-
rium advertunt, quod cœlum læti-
ficat, mundum conservat universum.

Heu cæcitas, & duritia cordis
humani, tam ineffabile donum non
magis attendere, & ex quotidiano
usu etiam ad inadvertentiam deflue-
re!

13. Si enim hoc sanctissimum Sa-
cramentum in uno tantum celebra-
retur loco, & ab uno tantum con-
secraretur sacerdote in mundo: quan-
to putas desiderio ad illum locum,
& ad talem Dei sacerdotem homines
afficerentur, ut Divina mysteria ce-
lebrari viderent?

Nunc autem multi facti sunt sa-
cerdotes, & in multis locis offertur
Christus, ut tanto major appareat

gra-

gratia, & dilectio Dei ad hominem,
quanto latius est sacra communio
diffusa per orbem.

Gratias tibi Jesu bone, pastor
æterne, quia nos pauperes & exu-
les dignatus es pretioso Corpore &
Sanguine tuo reficere: & ad hæc
mysteria percipienda, etiam proprii
oris tui alloquio invitare, dicendo:
*Venite ad me omnes, qui laboratis &
onerati estis, & ego reficiam vos.*

CAPUT II.

*Quod magna bonitas & charitas Dei
in Sacramento exhibetur homini.*

VOX DISCIPULI.

Super bonitate tua, & magna
misericordia tua Domine con-
fusus accedo æger ad salvatorem,
esuriens & sitiens ad fontem vitæ,
egenus ad Regem cæli, servus ad
Dominum, creatura ad Creatorem,
desolatus ad meum pium Consolato-
rem.

T 3

Sed